

Николай: /треснато/ Тукъа съм. Сега какво да правя! Забравих да си взема
и от провинцията няколко стихотворения ириса.

Ведбал: Защо не каза?... то че и аз забравих съображенията на Зиселин.

Николай: Няма да се връщам повече. Днешния ден е аспъртък! -- връщам: Сега
тръгвам за университет... .

Ведбал: Погледнете колко е часа!

Червения: Колко?! Половина. Вярножикъ я.

Николай: Не нали ви казвам че днешния ден е аспъртък.

Ведбал: Да, мом като си забравил портата си в дома.

Николай: Не, не нервирейте повече. Игр. и тръгвай! Аз си зная че съм забравил

Ведбал: И ти взе една истиня.

Бав. ссв.

